

03-05-2018

প্ৰাতঃ মুৰলী

ওম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

“মৰমৰ সন্তানসকল – উচ্চ মত এজন পিতাৰেই হয়, সেই মততেই সদায় চলি থাকা, প্ৰকৃত সন্তান হৈ পিতাৰ পৰা সম্পূৰ্ণ
উত্তৰাধিকাৰ লোৱা”

*প্ৰশ্ন:- সতীয়া সন্তানসকলৰ কি কথাৰ ওপৰত নিশ্চয় নোহোৱাৰ বাবে সম্পূৰ্ণ সহায়কাৰী হ’ব নোৱাৰে?

*উত্তৰ:- সতীয়া সন্তানসকলৰ এইটো নিশ্চয়েই নাথাকে যে এতিয়া পৱিত্ৰ হ’লেহে পৱিত্ৰ দুনিয়াৰ মালিক হ’ব পাৰিম।
পৱিত্ৰ নহ’লে পৱিত্ৰ দুনিয়া স্থাপন হ’ব নোৱাৰে। এইটো নিশ্চয় হ’লেহে সম্পূৰ্ণ সহায়কাৰী হ’ব পাৰিব। প্ৰকৃত
সন্তানসকলে পিতাক সম্পূৰ্ণ চিনি লৈ যোগ্য হ’বৰ বাবে পুৰুষাৰ্থ কৰে। পিতাৰ শ্ৰীমতত চলি শ্ৰেষ্ঠ হয়।

*গীত:- ভাগ্য জগাই আহিছো

ওম্ শান্তি। সন্তানসকলে গীতটি শুনিলে। এনেকৈ সন্তানসকলে কয় যে আমি পাঠশালালৈ আহিছো। ইয়াক সাধাৰণ সংসংগ
বুলি কোৱা নহয়। সত্যৰ লগত সংগ তোমালোকৰেই হয়। সত্য বুলি কোৱা হয় এজন পৰমপিতা পৰমাত্মাক। এতিয়া
তোমালোক সন্তানসকলে সেই সত্য অৰ্থাৎ বেহদৰ (অসীমৰ) পিতাৰ সংগত বহি আছা। পিতা বাস্তৱত দুজন হয়। হদৰ
পিতা আৰু বেহদৰ পিতা। এজন হৈছে সকলো আত্মাৰ নিৰাকাৰী পিতা, আনজন হৈছে প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা। তোমালোক
সন্তানসকলে এতিয়া দুয়োজন পিতাকে পাইছা। বেহদৰ পিতা, যাক পৰমপিতা পৰমাত্মা বুলি কোৱা হয়, তেখেত এজনেই
হৈছে সকলো ভক্তৰ ভগৱান। ভক্ততো অসংখ্য আছে। ভগৱান হৈছে এজন। তেওঁ হৈছে নিৰাকাৰ বেহদৰ পিতা। দ্বিতীয়জন
হৈছে প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা বেহদৰ পিতা আৰু তৃতীয়জন হৈছে লৌকিক পিতা। শৰীৰটো বিকাৰৰ দ্বাৰাই জন্ম লয়। তাক কোষ
বংশাৱলী বুলি কোৱা হয়। এই কলিয়ুগী দুনিয়াক পাপী আত্মাৰ দুনিয়া বুলি কোৱা হয়। আনখন হৈছে পুণ্য আত্মাৰ দুনিয়া -
নিৰ্বিকাৰী দুনিয়া, নতুন দুনিয়া। দুনিয়া এখনেই, দুখন নহয়। ঘৰ এখনেই হয়, দুখন নহয়। আৰম্ভণিতে ইয়াক নতুন ঘৰ
বুলি কোৱা হয়, পিছত পুৰণি হৈ যায়। ভাৰত যেতিয়া নতুন আছিল তেতিয়া সত্যযুগ বুলি কোৱা হয়। এতিয়া পুৰণা
সেয়েহে ইয়াক কলিয়ুগ বুলি কোৱা হয়। ইয়াক দুখ দিওঁতা বিকাৰী দুনিয়া বুলি কোৱা হয়। যেতিয়া বিশ্ব নতুন আছিল
তেতিয়া ভাৰতো নতুন আছিল। এতিয়া সৃষ্টি পুৰণা হ’ল সেয়েহে ভাৰতো পুৰণা হৈ গ’ল। নতুন ভাৰতত দেৱী-
দেৱতাসকলৰ বাহিৰে আন একো ধৰ্ম নাছিল। এখনেই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ৰাজ্য আছিল আৰু কোনো খণ্ড নাছিল, এয়া ৫
হাজাৰ বছৰৰ কথা। ভাৰতক স্বৰ্গ বুলি কোৱা হৈছিল। দুটা কলা কমি যোৱাত ত্ৰেতাত ৰাম সীতাৰ ৰাজ্য হ’ল। দেৱতা,
ক্ষত্ৰিয় ধৰ্মলৈ আহি গ’ল। সত্যযুগ, ত্ৰেতা দুয়োটাকে মিলাই সুখধাম বুলি কোৱা হয়। যেতিয়া দুঃখধাম দ্বাপৰৰ পৰা আৰম্ভ
হয় তেতিয়া ভক্তিমাৰ্গ আৰম্ভ হৈ যায়। ভাৰত যি সংগতিত আছিল দুৰ্গতিলৈ আহি যায়। প্ৰথমে ১৬ কলা সংগতি, পিছত ১৪
কলা সংগতি, আৰু পিছত যেতিয়া দ্বাপৰৰ পৰা বাম মাৰ্গ আৰম্ভ হয় তেতিয়া ভাৰতবাসী দুখী হ’বলৈ আৰম্ভ কৰিলে। দুখী
কৰিলে ৰাৱণে। এতিয়া সকলো ৰাৱণৰ মতত চলি আছে। ঈশ্বৰক কোনেও নাজানেই। উচ্চতকৈ উচ্চ মত তেওঁৰেই গায়ন
কৰা হয়। এতিয়া তোমালোক আহিছা নতুন দুনিয়াৰ বাবে ভাগ্য উদয় কৰিবলৈ। মনুষ্যইতো সকলো পুৰণি দুনিয়াৰ বাবে
পৰিশ্ৰম কৰে।

তোমালোকে জানা যে এতিয়া এই পুৰণি দুনিয়াৰ বিনাশৰ বাবে মহাভাৰতৰ যুদ্ধ হৈ আছে। কিন্তু বিনাশ হোৱাৰ আগতে
নতুন সৃষ্টিও লাগিব। এতিয়া পিতাই নতুন সৃষ্টি ৰচনা কৰি আছে। তোমালোক সকলো হৈছা ঈশ্বৰৰ সন্তান। প্ৰথমে আসুৰী
সন্তান আছিল। এতিয়া চিৰ পৱিত্ৰ (পিতাৰ)ৰ সন্তান হৈছা – সুখধামৰ উত্তৰাধিকাৰীত্ব প্ৰাপ্তিৰ বাবে অৰ্থাৎ দেৱতা পদ

প্ৰাপ্তিৰ বাবে। তোমালোকে বেহদৰ পিতাৰ ওচৰত ভাগ্য উদয় কৰিবলৈ আহিছা। পিতাই তোমালোক সন্তানসকলক বেহদৰ সুখ দিবৰ বাবে পুনৰ আহিছে। ভাৰতবাসী একেবাৰে কড়িতূল্য হৈ পৰিছে। এতিয়া ৰজা কোনো নাই, প্ৰজাৰ প্ৰজাৰ ওপৰত ৰাজ্য। দেৱী-দেৱতা যি পৱিত্ৰ আছিল, এতিয়া পতিত হৈ পৰিছে। গায়নো কৰে পতিত-পাৱন আহা। ৰাৱণক জ্বলোৱা হয় কিন্তু ৰাৱণ নজ্বলে। সত্যযুগত জানো জ্বলাব! সত্যযুগত বিশ্বৰ সৰ্বশক্তিমান অথৰিটি দেৱী-দেৱতাসকলৰ ৰাজ্য আছিল। এই সময়ত সকলো নৰকবাসী হৈ পৰিছে। এতিয়া ইপাৰৰ পৰা সিপাৰলৈ যাব লাগিব। নাৱৰীয়া এজনেই, তেওঁ আহি বিষয় সাগৰৰ পৰা ক্ষীৰ সাগৰলৈ লৈ যায়। ইয়াৰ ধনবান লোকসকলে ভাবে আমিহে স্বৰ্গত আছো আৰু যি গৰীব তেওঁলোক নৰকত আছে। তেওঁলোকে স্বৰ্গ কাক কয় গম নাপায়। তোমালোকে জানা যে সত্যযুগত পাৰসনাথ-পাৰসনাথিনী সকলৰ ৰাজ্য আছিল। বেহদৰ পিতাক তোমালোকে চিনি লৈ পিতা বুলি কোৱা গতিকে নিশ্চয় উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰিব লাগে। তোমালোকে এইটো স্মৃতিত ৰাখিব লাগে যে আমি শান্তিধামৰ নিবাসী। পৰমধামৰপৰা ইয়ালৈ চৰিত্ৰ ৰূপায়ণৰ বাবে আহিছো। ৮৪ জন্ম কেনেকৈ লোৱা - এইয়া পিতাই বহি গোটেই হিচাব বুজায়। পিতাই কয় - সন্তানসকল এতিয়া হৈছে কলিযুগৰ অন্তিম সময়। ইয়াত তোমালোকে পিতাৰপৰা সহজ যোগ শিকি আছা। তোমালোকে কোৱা - বাবা, আমি সূৰ্য্যবংশী ৰাজবংশত নিশ্চয় আহিম। এইয়াই হৈছে লক্ষ্য উদ্দেশ্য। এইখন পাঠশালা হৈছে ভগৱানৰ। ভগৱানুবাচ - মই তোমালোকক মনুষ্যৰপৰা দেৱতা বনাবৰ বাবে আহিছো। তোমালোক ৰজাৰো ৰজা হোৱা। প্ৰকৃত সন্তান হৈ সম্পূৰ্ণ উত্তৰাধিকাৰ লোৱা। শ্ৰীমতত চলিলে শ্ৰেষ্ঠতকৈও শ্ৰেষ্ঠ হ'বা। পিতা হৈছে উচ্চতকৈও উচ্চ।

নিৰাকাৰ ভগৱান, সাকাৰীও নহয়, আকাৰিও নহয়। আকাৰী হৈছে ব্ৰহ্মা-বিষ্ণু-শংকৰ দেৱতাসকল। তেওঁলোকক ভগৱান বুলি কোৱা নহয়। ভগৱান হৈছে এজন, ভক্ত হ'ল অনেক। বাবাই সোধে যে ভক্ত কিমান আছে? ৫-৬ শ কোটি। ভক্তি মাৰ্গৰ ভক্তসকলে এতিয়া হাবাথুৰি খাই ফুৰিছে। কোনোবা ক'ত, কোনোবা ক'ত। তোমালোক সকলো নাটকৰ ভাওৰীয়া গতিকে নাটকৰ ৰচয়িতা (Creator), নিৰ্দেশকৰ (Director) বিষয়ে জানিব লাগে। কিন্তু একোৱেই নাজানে। সত্যযুগত সূৰ্য্যবংশী দেৱতাসকল আছিল তেওঁলোকৰ মহিমা কৰা হয়। দুয়োজনেই মনুষ্যই হয় তেন্তে আকৌ তেওঁলোকৰে মহিমা কিয় কৰে? কিয়নো তেওঁলোকক ঈশ্বৰে এনেকুৱা বনালে। তোমালোককো পিতাই মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা বনাই আছে। আকৌ তোমালোক দেৱতাৰ পৰা ক্ষত্ৰিয় . . . আদি হ'বগৈ। নতুন দুনিয়াত থকা দেৱতাসকল আকৌ পুৰণি দুনিয়াত তমোপ্ৰধান পতিত হৈ পৰে। বাবা আহি আকৌ যোগ্য বনাই। কড়িৰ পৰা হিৰাৰ নিচিনা বনাই। তোমালোকৰ ভিতৰতো কোনোবাই ভাল ৰীতি চিনি পায় কোনোবা মধ্যম। মধ্যমসকলক সতীয়া বুলি কোৱা হয়। নিশ্চয় নকৰে যে বাবা আমি অৱশ্যে পৱিত্ৰ হৈ পৱিত্ৰ দুনিয়াৰ মালিক হ'ম। তেনে সন্তান সহায়কাৰী নহয়। প্ৰথমতেতো মাতা-পিতাৰ হ'ব লাগিব। বাবা আমি আপোনাৰ আছিলো আকৌ আধা কল্প বাবাক পাহৰি মায়াৰ বশৱৰ্তী হৈ গ'লো। এতিয়া আকৌ আপোনাৰ হৈছো। এই পতিত দুনিয়াত পতিতৰেই মান আছে। স্বৰ্গত এনেকুৱা কোনো কথা নাথাকে।

বাবাই বুজাইছে যে স্বৰ্গত শৰীৰ এৰাৰ আগত সাক্ষাৎকাৰ হয়। এতিয়া আমি এই শৰীৰ এৰি বালক হ'মগৈ। শৰীৰৰ আয়ুস পুৰা হ'ল। অকাল মৃত্যু নহয়। পুৰণা শৰীৰ এৰি নতুন লৈ লয়। সৰ্পৰ উদাহৰণ, ভোমোৰাৰ উদাহৰণ..... ভোমোৰা মাজতো জ্ঞান আছে। আজিৰ মনুষ্য মাজত এই জ্ঞান আৰু নাই। তোমালোক সঁচা-সঁচা ভোমোৰা হোৱা। ভিন্ন প্ৰকাৰৰ পোকক ভুঁ-ভুঁ কৰি মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা বনোওৱা। তোমালোকক বাবাই সুখী কৰিবলৈ আহিছে। সহজ যোগ শিকাবলৈ আহিছে। পিতাই ৰাজযোগ কেতিয়া শিকাইছিল, এইয়া কোনোৱে নাজানে সেইকাৰণে পিতাই কয় - সন্তানসকল, তোমালোকে মোৰ মতত চলি শ্ৰেষ্ঠ হোৱা। এই সময়ত সকলোৰে আসুৰি মত। সৰ্বব্যাপিৰ জ্ঞানে ভাৰতক একেবাৰে কড়ী তূল্য বনাই পেলালে। ঋণ লৈয়ে থাকে। ভগৱান কোন হয়, ক'ত থাকে - মনুষ্যই একোৱেই নাজানে। তেওঁতো নিৰাকাৰ হয় আকৌ ইয়াত কেনেকৈ বিচৰা। ভগৱানে কয় তোমালোকে কোৱা যে আমি শীৱানন্দৰ অনুগামী হওঁ কিন্তু তেওঁক ক'ত অনুসৰণ কৰা। আজিকালি তেওঁলোকৰ কিমান মান আছে। কিন্তু এজন পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ শ্ৰীমতৰেই গায়ন কৰা হয়।

এতিয়া তোমালোক আহিছা ঈশ্বৰৰ মতত চলি ঈশ্বৰৰ পৰা সম্পত্তি ল'বৰ কাৰণে। পিতাই কয় যিয়ে হাবাথুৰি খাই ফুৰে তেওঁলোকে মোক নাজানে। তেওঁলোকে নাজানেই যে পিতাই পঢ়াই সম্পত্তি দি বিশ্বৰ মালিক বনায়। তোমালোকে এতিয়া হাবাথুৰি খাই ফুৰাৰ পৰা ৰক্ষা পৰিছা। ভগৱানে কয় - তোমালোকক দেৱতা বনাবলৈ আহিছো। তোমালোক বি.কে. সকলে জানা ভগৱান আহি সন্তানসকলক বিশ্বৰ মালিকসত্ত্ব উত্তৰাধিকাৰ স্বৰূপে দিয়েহি। তোমালোক পুৰুষাৰ্থ কৰি বিশ্বৰ মালিক হোৱা। পিতা হৈছে বিশ্বৰ ৰচয়িতা। এতিয়া তোমালোকে হাবাথুৰি খাব নালাগে। হাবাথুৰি খাই ফুৰা সকলে ভগৱানক নাপায়। তোমালোকেতো পিতাৰ পৰা সুখৰ উত্তৰাধিকাৰ লোৱা। বাকী সকলোৱে শান্তিদামৰ অধিকাৰ পাই যাব। এতিয়া দুখৰ হিচাপ সমাপ্ত কৰি সুখৰ জমা কৰিছা। বাকী সকলোৱে শান্তি খাই নিজৰ-নিজৰ শাখাত গুছি যাবগৈ।

সন্তানসকলে গীত শুনিলা। নতুন দুনিয়াৰ কাৰণে নতুন ভাগ্য বনাবলৈ আহিছা। সেই ভাগ্যই আকৌ ২১ জন্ম পুৰা হ'লে পুৰণি হৈ যায়। এতিয়া পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে - লাগিলে সূৰ্য্যবংশী ৰাজ্য লোৱা, ধনী প্রজা হোৱা, দুখীয়া প্রজা হোৱা। প্রজাও ইমান ধনী হয় যে কোনো ৰজাইও তেওঁলোকৰ পৰা ঋণ লয়। এতিয়াও প্রজা ধনী। সত্যযুগত এনে নহয়। যিয়ে অস্তিমৰ ফালে ৰজা-ৰাণী হয় তেওঁলোকতকৈ প্রজাৰ মাজতো বহুত ধনী থাকে। ডাঙৰ-ডাঙৰ মহলত থাকে। এতিয়া যি বিচৰা হোৱা। এতিয়া সকলো দুখী, বাবা আহিছে তোমালোকক স্বৰ্গত সদায় সুখী অথবা স্বৰ্গবাসী বনাবলৈ। এই সময়ত নৰকৰ বাসী তথাপিও জন্ম নৰকতেই ল'ব। তোমালোকে স্বৰ্গবাসী হ'ব বাবে পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা। বাবাৰ শৰীৰৰ কোনো নাম নাই। মনুষ্যই ৮৪ জন্মত ৮৪ নাম পায়। ভিন্ন নাম, ৰূপ, দেশ, কাল। শিৱবাবাই আকাৰী বা সাকাৰী কোনো শৰীৰ নাপায়। কয় মই ঋণলৈ লওঁ। আহো তেতিয়া যেতিয়া এওঁৰ বানপ্ৰস্থ অৱস্থা হয়। এই ড্ৰামাখনৰ ছেকেণ্ডে ছেকেণ্ডে দৃশ্যগ্ৰহন হৈ থাকে। আমি কল্পৰ আগতে লগ পাইছিলো, এতিয়া লগ পাইছো, আকৌ লগ পাম। যি ছেকেণ্ড পাৰ হ'ল সেয়া ড্ৰামা। পিতাও ড্ৰামাৰ বন্ধনত বান্ধ খাই আছে। পিতাই কয় তোমালোক সন্তানসকলক আহি হীৰাৰ নিচিনা বনাওঁ। মই তোমালোকৰ অতি আজ্ঞাকাৰী (Most Obedient), অতি মৰমৰ পিতা (Most Beloved Father), শিক্ষক আৰু সৎগুৰুও হওঁ। মোৰ কোনো পিতা, শিক্ষক, গুৰু নাই। সকলোৰে পিতা মই স্বয়ং হওঁ। জ্ঞানপূৰ্ণ (Knowledge full) হওঁ। মোৰ কোনো গুৰু নাই। স্বয়ং সকলোৰে সৎগতি দাতা হওঁ। ভাল বাৰু !

বাপদাদাৰ অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) ভোমোৰাৰ দৰে ভোঁ-ভোঁ কৰি মনুষ্যক দেৱতা বনোৱাৰ সেৱা কৰিব লাগে। পিতাৰ শ্ৰীমতত সদায় নিজেও সুখী আৰু আনকো সুখী বনাব লাগে।
- (2) উচ্চ ভাগ্য বনাবৰ বাবে পৱিত্ৰ নিশ্চয় হ'ব লাগে। সকলোকে বিষয় সাগৰৰ পৰা ক্ষীৰ সাগৰলৈ লৈ যাবলৈ পিতাৰ সমান নাৱৰীয়া (দ্রোণ কৰ্তা) হ'ব লাগে।

***বৰদান:-** আত্মিক প্ৰসন্নতাৰ প্ৰকম্পন (vibration)ৰ দ্বাৰা সকলোকে শান্তি আৰু শক্তিৰ অনুভূতি কৰাওঁতা সৰ্ব প্ৰাপ্তি স্বৰূপ হোৱা।

যি পৰমাত্মা প্ৰাপ্তিৰে সম্পন্ন, সৰ্ব প্ৰাপ্তি স্বৰূপ সন্তান, তেওঁৰ চেহেৰাৰ দ্বাৰা আত্মিক প্ৰসন্নতাৰ প্ৰকম্পন অন্য আত্মাসকলকৈ বিয়পে আৰু তেওঁলোকেও শান্তি আৰু শক্তিৰ অনুভৱ কৰে। যেনেদৰে ফল দিয়া বৃক্ষই নিজৰ শীতলতাৰ ছায়াত মানুহক শীতলতা অনুভৱ কৰায় আৰু মানুহ প্ৰসন্ন হৈ যায়, সেইদৰে

তোমালোকৰ প্ৰসন্নতাৰ প্ৰকল্পন নিজৰ প্ৰাপ্তিকৰ্মী ছাঁয়াৰ দ্বাৰা শৰীৰ মনৰ শান্তি আৰু শক্তিৰ অনুভূতি
কৰাব।

*গ্লোগান:- যি স্মৃতি স্বৰূপত থাকে তেওঁৰ বাবে যি কোনো পৰিস্থিতি খেল যেন অনুভৱ হ'ব।

!!ওম শান্তি!!
